

maa altsaa nærmest bedømmes fra det formelle Standpunkt, og ikke fra det reelle, thi fra Regjeringens Side kan der aldeles ikke gjøres Andet ved denne Sag end at bringe den Form, under hvilken den skal afgjøres, under Legislaturens Overveielse; i Gjerningen har, som sagt, Sagen alt længe været afgjort, ja længe før den nuværende Regjering overtog Ansvaret.

Formanden: Jeg vil blot til Forklaring af mine tidligere Uttringer tilføie, at det ikke har været min Mening — hvilket jeg jo ogsaa har vilst ved at tilstede den ærede Secretair at fremkomme med sit Spørgsmaal — at forhindre enten Spørgsmaalet fra at komme frem eller et Svares Afgivelse paa det saaledes engang fremkomne Spørgsmaal; derimod er det selve Sagen om den færøiske Handels Frigivelse, som jeg formener at burde holde udenfor Discussionen om det foreliggende Lovforslag (Ja!)

Mothe: Jeg skal tillade mig at udtale den Formening, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Finantsminister vilde finde sig foranlediget til at tage det foreliggende Lovforslag tilbage. Da denne Anskuelse maaftue kunde synes noget paafaldende, skal jeg tillade mig ganske kortelig at begrunde den. Dette Lovforslag er nemlig af en ganske særegen Natur, idet at det ikke, saaledes som andre Finantsforslag, gaaer ud paa at søge en Bevilling af Summer, der skulle udbetales af Statskassen, men angaaer Summer, der allerede ere udbetalte af Statskassen; Rigsdagen har det altsaa ikke i sin Magt, ved at nægte nogen af disse Summer, at forhindre de Foranstaltninger, til hvilke de paatænkes anvendte, eller at standse deres Udbetaling; thi Udbetalingen har allerede fundet Sted, og ved Behandlingen af Lovforslaget seer jeg derfor ikke, at Thinget har Valget mellem Andet end enten ubetinget at billige de Forslag, som ere fremsatte, uden nogensomhelst Forandring, eller at gjøre den constitutionelle Ansvarlighed gjældende mod Finantsministeren for en ulovhjemlet og uretlig Anvendelse af Statens Penge. Sagen bliver derved af en alvorlig Natur, og det vil let indsees, at man ikke uden efter en meget nøie Undersøgelse af saantlige stedfindende Forhold vil komme til en Beslutning som den, jeg sidst antydede. En saa-

dan udtømmende Undersøgelse troer jeg imidlertid ikke kan finde Sted paa Sagens nuværende Standpunkt, idet det jo ikke vil være tilstrækkeligt at undersøge, hvorvidt de 5,592 Rbd. — for at holde mig til et bestemt Exempel, som jeg kan gribe vilkaarligt —, som ere foreslaaede til Udgifter ved Dvarantainevæsenet, ere hensigtsmæssigt anvendte, men det maa tillige undersøges, hvorledes saantlige Udgifter til Dvarantainevæsenet i det omhandlede Finantsaar have været beffarne, om de have været hensigtsmæssige og lovhemlede, og om der ikke iblandt dem har været en eller anden, som kunde have været sparet, hvorved altsaa den her omhandlede Sum idetmindste kunde have været nedsat, og dette Spørgsmaal kan jo ikke afgjøres, uden efter en fuldstændig Undersøgelse af det hele først nu forelagte Finantsregnskab. Men denne Undersøgelse er, som Thinget beskjendt, neppe endnu begyndt, altsaa endnu meget mindre fuldendt, da Regnskabet, som her anmeldt, først er forelagt for omtrent 8 Dage siden. Det Giendommelige ved Lovforslaget aabenbarer sig ogsaa i den Maade, hvorpaa det fremkommer. Det fremkommer uden nogensomhelst Motivering, det fremkommer uden nogensomhelst Bilag, hvoraf Finantslovsforslag dog ellers altid ledsages. Det er ogsaa meget naturligt, at det maa fremtræde saaledes; thi Bilagene kunne ikke for Diebliffet fremlægges for Thinget, da de ledsage Statsregnskabet, som ikke endnu er til Behandling i Thinget, ja, som ikke endnu er afgivet til Thinget eller til Rigsdagen. Jeg skulde derfor troe, at det maatte være rigtigst at opsætte at behandle Spørgsmaalet om disse Bevillinger, indtil Spørgsmaalet om Dechargen for hele Regnskabet kommer for. Der vil desuden aldeles ikke tabes Noget ved denne Udsættelse; thi der er, som jeg alt har gjort opmærksom paa, ikke Tale om at standse nogen Udbetaling, da de alle have fundet Sted, og, hvad enten Sagen afgjøres nu eller om et Aar, er saaledes i den Hensende aldeles ligegyldigt.

Der er endnu andre Grunde, hvorfor jeg finder det rigtigst at udsætte Spørgsmaalet, idet jeg nemlig troer, at, dersom man gaaer ind paa Spørgsmaal af den her omhandlede Natur, vil det foreliggende Lovforslag ingen-